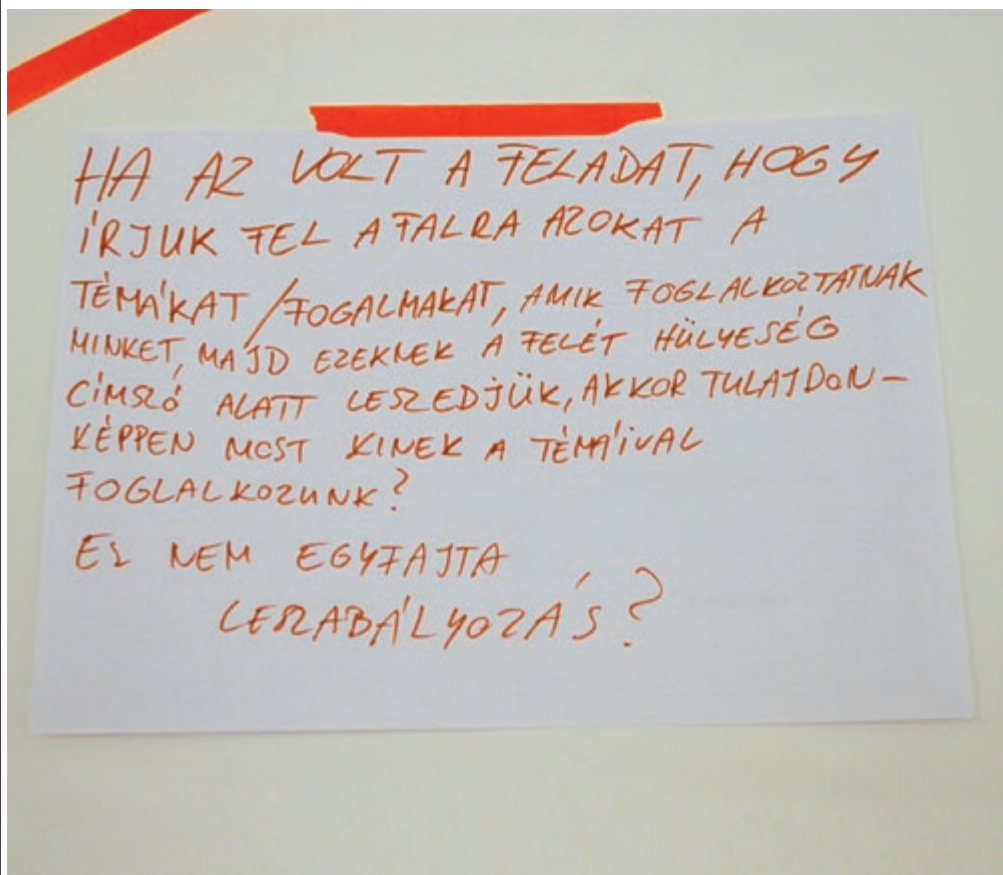

konkrétum volt. Maguk a fogalmak általános-
ságok, talán még érdektelennek is mondhatók,
mégis ezek pörögnek a fejünkben arról, ahogy
megpróbáljuk meghatározni magunkat, élet-
érzésünket, másokat vagy a problémáinkat a
jelenlét kapcsolatban. A terem nemcsak konst-
ruktív térére vált, hanem térbe konstruálható
mentális szemetesládává is. Ha tetszik, hulla-
dékgyűjtő. Meghatározzuk és láthatóvá tesszük
a hulladékainkat, szembesülünk velük, kapcso-
latot teremtünk köztük és szelektáljuk, hogy
megszabadulhassunk tőlük. A hasznosítható
hulladék mellé odakerül a haszontalan, egy félre-
eső részre, mintegy zsákutcaként. Vannak jövő-
beli tervek is, falra ragasztott kiemelkedések, új
területek bevonása. A dolog azonban gyakran
megreked. Napokig nem változik semmi, és talán
még olyan nap is akadt, amikor nem tudatosult
bennünk egyetlen szó sem, csak azt bámultuk,
ahogy a szél lebegteti a falon lévő a lapok sarkát.
A külső nyomás, vagy az elnyújtott megállás
feszültsége egyszer csak újra változást hoz létre.
Ha ez nem így lenne, talán nem is maradna más
út, mint megszabadulni az egész nevetségesnek
tűnő, kaotikus, frusztráló, befejezhetetlen folya-
mattól és elfelejteni az egészet.

Interaktív és kollektív fogalmi háló, I. II. évfolyam, 2012/13 második félév (részlet) © Fotó: Mucsi Emese

Interaktív és kollektív fogalmi háló, I. II. évfolyam, 2012/13 második félév (részlet) © Fotó: Mucsi Emese

